

ആത്മബോധം

ഭാഷാഗാനം.

—(o)—

എ. വു. എൻ. വേലുപ്പിള്ളി

ഉണ്ടാക്കിയതു്.

—

പ്രസാധകൻ

സി. എസ്സ് സബ്ബാമസ്വൻ ~~മേട്രൻ~~

—

K. S. D. Press—TRICHUR.

1902.

സമുച്ചിണം.

മഹാമഹിമഭക്തി

കേരളാമം സി. എസ്സ. ഐ.
എഫ്. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്സ.
വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ

പാദങ്ങളിൽ

എത്രയും വിനയബഹുമാനങ്ങളോടുകൂടി

സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗുണമകത്താവു്

പ്രസാധകൻ.

കേരളവമ്മ സി. എസ്സ. ഐ;
 ഏഫ്. എം. യു; എം. ആർ. എ. എസ്സ;
 ഏഫ. ആർ. എച്ച്. എസ്സ.
 വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ
 തിരുമനസ്സി ലെ അഭിപ്രായം.

— (0) —

വൈദ്യൻ എച്. എൻ. വേലുപ്പിള്ളയാൽ ഭാഷാ
 ഷാന്തർ കൃതമായ ആത്മബോധം ഞാൻ നോക്കി
 യെടത്തോളം അയാളുടെ ശ്ലാഘനീയമായ വ്യക്തി
 ഭാവ്യത്തിനും കവിതാചാതുര്യത്തിനും അനുസ്രവമാ
 യ ഗുണവെഴുപ്പും ഉള്ളതായി തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം }
 ൪-൧൨-൧൩. }

Kerala Varma

അ വ താ രി ക്ക.

വേദാന്തശാസ്ത്രമെന്ന രാഷ്ട്രാന്തരേതേ വെട്ടി തെളിച്ച് വെടിപ്പാക്കിയ പ്രാചീനരീതികൾക്കു തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളിലുണ്ടായിരുന്ന കാര്യവും കേവലം അനിവൃത്തനീയം തന്നെ. യജുർവേദം കൽപ്പാകളിലും ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു മതിലേറ്റുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റും നല്ലവണ്ണം ക്ഷേമപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്താൽ അങ്ങിനെയും ചില ഉടവുകളും മേടവും അതിന്നു പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു ചില ആധുനികപരിശോധകന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടാതിരിക്കുന്നില്ലതാനും. രാഷ്ട്രപ്രാപ്തിക്കു പ്രസ്തുതമാറ്റം മറ്റുള്ളവയേ അപേക്ഷിച്ച്, ഏറ്റവും സുകരവും സുഖകരവുമാണെന്നാണ് അതിൽ ഇടിക്കുറിച്ചിട്ടുള്ളവർ പറയുന്നതു്. ലൌകികമുഖങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന താപം അവരെ ബാധിക്കുകയില്ല; എന്നു മാത്രമല്ല ആനന്ദാമൃതപാനത്താൽ ക്ഷീണമെന്നേ നിദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തെത്തുന്നതിന്നു അവർ ശക്തന്മാരായി ഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

“നാം കാണുന്ന മേഘപ്രവൃത്തിയും മഴവനും അനിത്യവും അവസ്ഥയുമാണു്. ബ്രഹ്മം ഒന്നു മാത്രമേ സത്യമാകുന്നുള്ളൂ; അജ്ഞാനം കൊണ്ടാണു് മ

ററ വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടെന്ന് നമുക്ക് തോന്നുന്നത്. ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്ന് അന്യമായിട്ടു യാതൊന്നും ഇല്ല. നാമും ആ ബ്രഹ്മം തന്നെയാണ്. ഓം ബോധം ഉണ്ടായാൽ നാം ജീവമുക്തനായി ഭവിക്കണം. ഇതാണ് വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചുരുക്കം, ലോകത്തിൽ നാം കാണുന്നതെല്ലാം സാക്ഷാൽ പരബ്രഹ്മം തന്നെയാണെന്നും ലൌകികങ്ങളായ സുഖദുഃഖങ്ങൾ നിസ്സാരങ്ങളും ശരീരത്തേ മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്നവയും ആണെന്നും മറ്റും ദൃഢമായി ഉറപ്പു് ആ ജ്ഞാനം അനുഭവത്തിൽ വരുത്താൻ കഴിയുകെങ്കിൽ ദാരിദ്ര്യം ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു ഭാഗ്യം മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്നു വളരെ സംശയം. സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ഉദാസീനനായ ഒരു മനുഷ്യനു് എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ഒരു മനസ്സുമാധാനത്തോടു ബുദ്ധിക്ക് നല്ലപാകതയും ഉണ്ടാകയും തന്മൂലം തനിക്കും അന്യന്മാർക്കും പ്രയോജനകരങ്ങളായ കൃത്യങ്ങളിൽ, പരാജയങ്ങളിലോ വിപ്ലവങ്ങളിലോ ഇച്ഛാഭംഗമോ വ്യസനമോ ഉണ്ടായി ബുദ്ധി മടുത്തുപോകാതെ, പിന്നെയും പിന്നെയും പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് വേണ്ട ധൈര്യവും സൌകര്യവും ലഭിക്കയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ ലൌകികകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു നിസ്സാരതാ ബുദ്ധി ജ്ഞിക്കുന്നതിനാൽ ദാരിദ്ര്യം, യാതൊന്നിലും ഉന്മേഷം ഇല്ലാതെ സ്വാർത്ഥപരനായി തീർന്നു് അയാളുടെ ആയുഷ്കാലം നിഷ്പ്രയോജനകമായി തീരാനാണു് അധികം എളുപ്പം

എന്നൊരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഈ കാർഷ്ഠത്തിൽ ഉ
ല്ലെത്തില്ല. ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർക്കു മരംശവനാൽ
ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില കൃത്യങ്ങൾ സാധിക്കാ
നാണെന്നും അതിനായിട്ടാണ് അവർ ജനിക്കുന്നതെ
ന്നും ആണ് മേല്പറഞ്ഞ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരുടെ മതം.

വേദാന്തം സന്മാര്ഗ്ഗോപദേശം ചെയ്യുന്നില്ല എ
ന്നൊരാക്ഷേപം ചിലർ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഐഹി
കത്തെ കേവലം ഉപേക്ഷിച്ചു സുസ്ഥിരമായ ആത്മ
ന്തകസുഖത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള മാര്ഗ്ഗോപദേശം
ചെയ്യുന്ന ആ ശാസ്ത്രം നിസ്സാരങ്ങളും ക്ഷണഭംഗ
ങ്ങളും ആയ ലൌകികസുഖങ്ങൾക്കു കാരണഭൂതങ്ങളാ
യ സദാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്ന
തിൽ എ.നാനാത്തുരുതം? വേദാന്തം ചിലപ്പോൾ ഭക്തി
പാനികൾക്കും വിടനാർക്കും ഒരു അഭയസ്ഥാനമായ
തീരാറുണ്ടെന്നാണ് പിന്നെത്തെ രാക്ഷേപം. ഇ
തിൽ കുറെ സത്യമില്ലെന്നില്ല; പക്ഷെ അതു ശാ
സ്ത്രത്തിന്റെ സ്തുത കൊണ്ടല്ലെന്നുള്ളതു് സ്പഷ്ടമാ
ണല്ലോ.

വേദാന്തത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ലോകത്തിൽ പ്ര
തിനിമിഷമെന്നവണ്ണം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുസ്സ
ഹങ്ങളായ ദുഃഖങ്ങളിലും വിശേഷിച്ചു മനുഷ്യജാതാ
നത്തിൽനിന്നും സർവ്വമാസഗുപ്തമായ മരണത്തേക്കുറ
ിച്ചുള്ള ഭയത്താലും എല്ലാത്തോഴും സന്തപ്തനസ്കന്മാ

രായ പാശ്ചാത്യർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു രക്ഷയേക്കുറിച്ച് വിശ്വാസവും ഉണ്ടു കിടന്നുപോകുകയും, മനുഷ്യമതങ്ങളുടെ മേൽഗിരികൾ ശ്രീമദ്ഭക്തമതിൽ പ്രേതസാഹസം ചെയ്യുന്ന ആ ആശ്വാസത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും ആവശ്യകതയേക്കുറിച്ച് പക്ഷാന്തരമുണ്ടാവാനിടയില്ല.

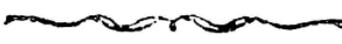
വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിന്റെ ജനനം ഉപനിഷത്തുകളിൽ നിന്നാണെന്നു തോന്നുന്നു, ഏകിലും അതു ലോകമുഴുവായ ശക്തമാവാൻ സ്വാമിയുടെ രക്ഷാധികാരത്തിൽ കഴിയാതെ വേണ്ടപോലെ വളർന്നു പരിഷ്കാരത്തെ പ്രാപിച്ചതു്. മഹാനഭാവനായ അദ്ദേഹം സ്വന്തമായ വേദാന്തത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിശിഷ്ടങ്ങളായ പലഗ്രന്ഥങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിലൊന്നാകുന്നു പ്രസ്തുതകൃതിയുടെ മൂലമായ ആത്മബോധം.

മലയാളികൾക്കു് വേദാന്ത ശാസ്ത്രത്തിൽ അഭിരുചി ജനിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് രണ്ടു ശ്രേഷ്ഠമായ വ്യസ്തകൾ ഭാഷാന്തരം ചെയ്ത കവിയുടെ ഭൂമിയിൽ കുറിച്ചു ഞാനെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. മനോമമമായ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിൽ അപ്പൊഴപ്പോൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കോമളങ്ങളായ പദ്യങ്ങളും ലോകംഗിയും ശക്തിയും ഉള്ള ഗദ്യങ്ങളും രണ്ടു ഭാഷാന്തരകാരൻ കേരളീയർക്കു വേണ്ടപോലെ പരിചിതരും

മണം. അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവർക്ക് വായിച്ചു രസിക്കാനും കാര്യം സ്തുതിയാകാനുമാണ് താൻ കർമ്മങ്ങളാക്കേണുതു് എന്നുള്ള വസ്തുത കാലേ ആലോചിച്ചിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഒഴിച്ചുള്ളതാത്ത ചില സാഹകേരിക സംഭവങ്ങളും വിഷയകേരികത്താൽ അന്നു മാ ചെമ്പ്രാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിട്ടുള്ള ടിമയെപ്പറ്റി ചില പദങ്ങളും ഒഴിച്ചു് മേം കൃതി ആവാദമൃഡാ ലളിതങ്ങളും കോമളങ്ങളും ആയ മണിപ്രവാളപദങ്ങളേകോണ്ടു ചാമ്പുനതിൻ അദ്ദേഹം കഴിയുന്ന നിസ്സംഗചെല്ലിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷം ഉണ്ടു്.

പ്രൌഢമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻ ഇപ്രകാരം ഒരു അവതാരിക എഴുതാൻ തുടങ്ങിയതു് അതിനുവേണ്ട സാമർത്ഥ്യമോ പഠിത്തമോ എനിക്കുണ്ടെന്നു് വിചാരിക്കുന്നതു കൊണ്ടല്ല; പ്രത്യുത അകൃത്രിമ പ്രണയിയായ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ അപേക്ഷയെ നേരേ ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നതിൽ എനിക്കുള്ള വൈകാരികതകൊണ്ടു മാത്രമേകുന്നു മേം സന്ദർഭത്തിൽ എന്റെ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിൻ ഇപ്രകാരം ഒരു സമം തന്നതിൻ അദ്ദേഹത്തിൻ വളരെ വന്ദനം വരഞ്ഞുകൊണ്ടു് മേം അവതാരിക ഞാനിവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എൻ്റെ മറ്റേതെങ്കിലും |
 ഒന്നു നോക്കൂ | സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ ചേർന്നി.
 കിട്ടാതെ കേട്ടാൽ |

ആത്മബോധം

ഭാഷാഗാനമ

ഫരി:ശ്രീഗണപതയെന്നമഃ

കൃഷ്ണമൂർത്തി

ആ നന്ദകതാമിൾവളരവണ്ണനാട്ട്-
 ഭാനന്ദാമൃതരസമാവോളംപാനയെഴുത്ത്
 ഭീനംചൊറണയാതെസഞ്ചിരിച്ചീടുമ്പു-
 ന്നേനഞ്ചുംമൊഴിയാളെ ശമികെ!വരികെടൊ
 മാനസമുരുകമിസ്സംസാരമാകുംകൊടും
 കാനലിലുഴച്ചുനാമനുഷ്കിരപാത്ത്
 ഭീനതരീന്ദമുഴച്ചിടലിസ്സാൻസാധനമെ-
 ന്നനമെന്നിയെപറഞ്ഞീടതുമടിക്കാതെ
 എന്നതുകേട്ടുകിളിമകളുമരചെയാൾ
 നന്നനന്നിതുചോദ്യമെത്രയുമത്യത്തമം
 മന്ദിലീ ചണ്ണചോദിച്ചറിവാണാശയുള്ളോ-
 റിന്നുചിന്തിസ്സിൽപാമംചുരങ്ങുംകലികാലെ
 തന്നടവോസ്സുവമാസുവമെന്നെനുള്ളതും
 തന്നെയുംകൂടെസ്സുമാമന്നമായാബലാൽ

മനുഷ്യലിംഗമുള്ളായമനുഷ്യർഗിഹ്യാസുഖം
 തന്നിചാസു കതന്മാരായ് തളിൻവലയന്നു
 ജപലിഷ്ടംമേന്മാനാർഷ്വതജസ്സുതന്മിൽസമു-
 ച്ചുചിഷ്ടാമർചികജലഃമനേന്ത്രേ ചിത്തൈ
 മുഴുവ്യാത്രയോടുമുക്കുംമൃഗഗണ-
 മൊഴിയ്ക്കുമിപ്പദാമംമരിക്കുന്നതേവത്ര
 തൈല്ലാന്നസുഷ്ടബുദ്ധ്യചിന്തിച്ചുനോക്കീടകി-
 ലല്ലലല്ലാതെസംസാരത്തിൽമറെറന്തൊന്നുള്ളൂ
 ഒല്ലാതെവെല്ലുചെയ്തുകൊണ്ടുബോധ-
 മില്ലാതമൃഗമിതുസുഖമാനേണ്ണീടുന്ന
 'ഭൂമിമുക്കോഗങ്ങളെത്രപ്രിയന്നതിൻശേഷം
 ഭൂമിമുപരൻതയൊരോക്കുതെന്ത്രപ്രാപിച്ചിടാം'
 നിനച്ചുചിലമേവംസംസാരമുഖത്തിനായ്
 തന്നിച്ചുവരമായജനംമാനയിൽക്കുന്നു
 അമിച്ഛാതൈവുണ്ണുംചെയ്തതുമുലമിപ്പോ-
 ഉള്ളവായ്കത്തുജനമെന്നുള്ളിലോതീടണം
 കളവല്ലിമുജനംകൊണ്ടല്ലാതെമോക്ഷപ്രാപ്തി-
 കൈമുതല്ലെന്നുള്ളതുസർവ്വസമ്മതമല്ല
 ഉടലെത്തിന്നീടുന്നജലജന്തുക്കൾതിങ്ങും
 കടലിൻനടുവിലായാഹനത ! വലയുമ്പോൾ
 ഉടനെനികർത്തിലടുക്കുമോടേറി-
 ത്തടാർന്നീടാനേവനാഹര ! മടിമുച്ചിടും
 മംഗളംതല്ലനസംസാരമല്ലിയിലാണതവ-
 താമസംതന്നെമർദ്ദമല്ലെന്നവാൻശ്രദ്ധയ്ക്കവിൻ

നാളെയാമെന്നു ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ താനെന്തി-
 തെ ഉന്നമിച്ചു കിലപ്പോഴാണെന്ന ! കഴിവുവെന്താമെന്ന
 മറ്റൊരു സൂത്രത്താൽ സിദ്ധിച്ചു ചാനന്ദമം-
 മിദമെന്നു ചൊല്ലാ ! വൃഥാപൊട്ടേണ്ടാമെന്നതരം
 ഇങ്ങനെ നങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നതെന്തെന്നു തോന്നിപ്പോ-
 സിപ്പോ നങ്ങൾക്കുപോലുമറിവാൻപോലാതെ-
 അറിയുന്നതെന്നു സിദ്ധിച്ചെന്നതുപോ-
 പുരസ്കാരം നായിത്തീർന്നുപുരസ്കാരംപോലും
 ഹരിതൻപദസൂരിയ്ക്കു ധികാരികളാണെന്നും
 പാദസൂരിയ്ക്കുണ്ടെന്നുപോലുമറിയാമെന്നോ ?
 ആകയാൽമോക്ഷസൗഖ്യംവേദാനന്ദമോടൊന്നി-
 ലാകുമ്പോഴുപോലുമറിയാമെന്നോ ?
 ശ്രീശ്രീകളെപ്പോലേവംപറഞ്ഞുപോലുമറിയാമെന്നും
 ശ്രീശ്രീകളെയുംവെണ്ടിച്ചൊല്ലാമെന്നും
 വാമനാനന്ദൻപോലുമറിയാമെന്നോ ?
 വാമനാനന്ദൻപോലുമറിയാമെന്നോ ?
 ആരെന്നാണെന്നുപോലുമറിയാമെന്നോ ?
 കാണുന്നതാവാമെന്നുംവെണ്ടുന്നതെന്നും
 ബ്രഹ്മാദികൾക്കുസൂരിയ്ക്കു സമിതിസംഹാരങ്ങളിൽ
 നിർമ്മാലശക്തിയാതെന്നുപോലുമറിയാമെന്നും
 അങ്ങനെയൊന്നും ! തത്താദൃശമാമാത്മമുണ്ടെന്നും
 കണ്ടുനയനിയനിലയ്ക്കു സമിതി !
 ജനനമെന്നുള്ളതുപോലുമറിയാമെന്നോ ?
 മനനമെന്നുള്ളതുപോലുമറിയാമെന്നോ ?

ഹൃദയം" മെന്റലിറ്റിയിൽനിന്നും മിടുക്കിയിൽ -
 ഘനനാടംവാസുദേവയോഗ് വൃന്ദജയിൽ
 നിർമ്മലയായൊരസൂദാചര്യപമ്പര -
 ണ്ണമ്മമാനാദിമനാണാകയാലിഗ്രന്ഥവും
 മന്മതിലാഘവത്താൽമാറില്ലാതാവില്ലസ -
 സമ്മതിലഭിച്ചിടംസാധുമാഹാത്മ്യംമൂലം
 ജനാദിഷ്ട്യാവശ്യങ്ങളെന്നമെതനിയില്ല
 വന്നായാവിചാസങ്ങളവയെന്നറച്ചുള്ളിൽ
 ബ്രഹ്മാനന്ദാമൃതാസ്തിലീനനായ്ഘൃതീമൽ -
 ബ്രഹ്മാനന്ദാചര്യനുമെനിൽതുണയ്ക്കേണം
 പങ്കനാശനമായവേദാന്തംബിജമുഴ
 തികളായ്ലോകൈകസൽഗുരുവായ്യിളങ്ങുന്ന
 ശങ്കരാചര്യസപാദിതമിരവടിമല -
 മൈകരലീകലുള്ളതകങ്ങളകരോണം
 റ്റുകിലാമനംകൃപാവാരിധിപൂജ്യപാദൻ
 ശങ്കരാചര്യസപാദിശാന്തതാവിളഭൂമി
 സകടംസാംസാദികംസന്ധിച്ചസഖ്യാകം
 തകലാർതരേന്ദീതാനതിൽമനമുന്തി
 ഉത്താധികാരികൾക്കുചിതമാൽവേദാന്ത -
 പ്രസ്ഥാനത്രയഭാഷ്യപ്രഭുതിഗ്രന്ഥങ്ങളെ
 നിസ്സുലഗ്നനിധിനിർമ്മിച്ചിട്ടൊടുവിലായ്
 പ്രസ്തുതാത്മബോധംപ്രത്യേകംചമച്ചിതു
 പ്രൌഢതയേറീടുന്നഭാഷ്യാദിഗ്രന്ഥാസ്തിയൽ
 ഗാന്ധമാൽമുങ്ങിസ്സാരമെന്താക്കുകയ്ക്കൊള്ളുവാൻ

വാടവമിച്ഛാതുളളപമമമുക്ഷിംശം -
 ക്ഷീടഘോചാഭചിന്താമതമാണാത്മബോധം
 സവപേദാന്തസാമസംഗ്രഹംപമമെന്നു
 സവസമ്മതംസാക്ഷാതേമക്ഷദിപ്പസ്സുകം
 ഗുവ്നജ്ഞയാമലയാളഭാഷയിലീഷൽ -
 ഗവ്നയാതെകിളിപ്പാട്ടാക്ഷിച്ഛാല്ലീടന്തേൻ
 തെറ്ററിയാതെതെല്ലപറ്റിലുമാത്മതപം
 ചെറ്ററിയാമിതിങ്കെന്തെങ്കിലിന്നെങ്കലാഭം
 കുറ്റമോതാതെകൂടുംകൂറോടുമനുഗ്രഹം -
 മുറ്റമുളവാൻമദകൃപാകൈവണങ്ങുന്തേൻ
 അരിയതപങ്ങളാൽമുഖിതക്ഷയംവന്നു
 കമളിൽശമം,തീവ്രവിരതി,യിവയാൻ
 പമമിസ്സാസാരാജ്ഞിതന്നെംകാംക്ഷിപ്പവ -
 കൊരുസാധനമാത്മബോധംഞാനുജ്ഞേണൻ
 മുക്തിയ്ക്കുസാധനംതാൻതപസ്സുമുതലായ -
 തൊക്കെയെന്നിമിസ്സിലുമാത്മജ്ഞാനത്തെത്തന്നെ
 മുഖ്യമാജ്ഞേദാന്തങ്ങൾഘോഷിപ്പാനെന്തയാകിൽ
 തക്കതാംസമാധാനമതിന്നൊന്നുമചയ്യാം
 അന്തത്തെപ്പാകംചെയ്യാനുമ്പുവിസനംപാത്രം -
 മെന്നിവയെക്കാളുഗിയത്രയുമുഖ്യമല്ലോ
 ഘൃണയോലാത്മജ്ഞാനംസാക്ഷാതേമക്ഷസാധനം...
 മന്ത്രസാധനങ്ങളേക്കാളുചിതത്വത്തമം

തീവ്രവിരതി = അരിയാതവിരക്തി (ഐഹികങ്ങളായും പര
 മൗഹികങ്ങളായും ഉള്ള ഭോഗങ്ങളിൽ വെറുപ്പ്)

എന്തല്ലിജ്ഞാനമില്ലാതേവനഃഽഭോഷ്ടസിദ്ധി
 വന്നീടുകില്ലി തികൾസന്ദേഹമില്ലതെല്ലാ
 ഉന്നതകർമ്മയോഗമോക്ഷകാൽജ്ഞാനത്തിന്
 നിന്നീടുംസഹായമായ് നിത്യവൃത്രമാത്രം
 ചിന്തിപ്പാനരുതാത്തശക്തികളില്ലെകർമ്മ
 സന്തഃശിഷ്ടതിലല്ലാത്രത്താൽമുക്തിനേടാം
 എന്തിന്നുചിന്തിജ്ഞാനമെന്നുള്ളിലോരോമൃഗർ
 ചിന്തിക്കില്ലതുബഹു ചിത്രമെന്നതെചേണ്ടു -
 ഇരുളാലന്ധകാർമലിച്ഛാതാവില്ലതേപ്പോ -
 ലരിയകർമ്മങ്ങളാലജ്ഞാനംനീങ്ങുകില്ല
 അരുണപ്രകാശംകൊണ്ടന്ധകാരംപോകുമ്പോൾ
 പരമാത്മജ്ഞാനത്താൽപരമജ്ഞാനംനീങ്ങും
 വാരിദിനിമയേക്കാറവളുമെവലിപ്പായ്
 ദൂരമില്ലെന്നസ്മരണതിനാൽ ചരാദിതനായ്
 നേതമതോന്നന്നവണ്ണമാത്മാവുജ്ഞാനത്താ -
 ലോരോരോദേഹങ്ങളിൽമരുന്നായ്ക്കോമ്പീടുന്നു
 കൊണ്ടലിൻറികരങ്ങൾനീങ്ങുമ്പോൾപ്രകാശമൂലം -
 കൊണ്ടീടുന്മാദിത്യനായതുപോലാത്മാതാനും
 ബന്ധകാരണമാകമജ്ഞാനംനേശിഷ്ടുമ്പോൾ
 ഫന്തതാനെതാൻപ്രകാശിക്കുന്നുകേവലനായ്
 ഉത്തമജ്ഞാനത്തിനാലജ്ഞാനംനേശിഷ്ടില്ലാ -

ചാദിതൻ = മാതൃപ്പെട്ടവൻ ബന്ധകാരണം = സന്ദേഹബന്ധ
 തിന്നു ചരണം.

വൃത്തിജ്ഞാനംശേഷിജ്ഞാനമാടവിചതുര്യം
 സത്താമാത്രനാമാത്മാവദപയനനചയാത്വം
 തത്രസംഗതമാവതഞ്ചിനനനനാൽചയാല്പം
 കതകധൃഷ്ടിനീതിൻകാലുഷ്യംകളിഷ്ടി-
 യതിലായതുംവന്നീടകലവവിച്ഛിദം
 അതുഃപാദ്യജ്ഞാനാല്പാസജവനുള്ളജ്ഞാനംതീ-
 രത്തിനിർമ്മലമാകട്ടെങ്ങനതനെതനെ
 പ്രത്യക്ഷായട്ടനാപ്രേഷിച്ഛീടുന്നതില്ലെ
 നിത്യദിസ്സസാരത്തെനിയരമനീമിമൈ
 സത്യമല്ലിക്കാണാനസവ്വവന്നുള്ളതു
 മിഥ്യയാതെന്നാക്കിലാചയാല്പിടാമതിന്നത്താൻ
 അനന്യംകിനാവികൽസത്യമാൽകാണതെല്ലാ
 മുന്നതന്നേരതെല്ലമുള്ളതല്ലന്നാകമ്പോൽ
 ക്ഷണികംരാഗാദ്യങ്ങൾനിയംസംസാരമു-
 ള്ളന്നതന്നേരൊട്ടുമുള്ളതല്ലന്നായിടം
 മുത്തച്ചിപ്പിയിൽവെള്ളിയെന്നസകല്പമതു
 മുത്തച്ചിപ്പിയെന്നറിയുന്നേരവമെമുണ്ടാം
 സത്താമാത്രമായ്സകലാധാരമാകുംബ്രഹ്മം
 ഹൃത്താരിലറിവോളംജഗത്തുംസത്താജ്ഞാനം
 അവിചിന്തനംപാത്താലാദികാരണമായി-
 സ്സകലാധാരമായ്ചരമേശ്വരൻതങ്കൽ
 സലിലത്തിങ്കൽനീപ്പോളുകളെന്നതുപോലീ-

വൃത്തിജ്ഞാനം=ആത്മാവിനെ അറിയുന്നതിൽ പ്രവൃത്തിച്ച
 അറിവ്. കതകധൃഷ്ടി=തേറായരവിൻ പൊടി.

യുലകാസകലവുമുണ്ടാക്കിയെന്നോടുണ്ടുന
 ഏന്നുമുള്ളതായെങ്ങുംപ്രാചിച്ഛാൻപ്രാപ്തരിലും
 നിന്നീടുംസമൃദ്ധിദാത്മാവാകുമ്പ്രവൃത്തികൾ
 ചൊന്നിൻകകണാദിയാംഭ്രഷണജാലംപോലെ
 ഭിന്നകളായനാനാവ്യക്തികൾകല്പിതകൾ
 ഭോതിം, വള, താലിമുതലായോരോനാമ-
 ഭോതിലുപസൃഷ്ടമല്ലാതൊന്നല്ലെന്നപോൽ
 ദേവമാനുഷാദികസകലവ്യക്തികളും
 കേവലബ്രഹ്മമെന്നാലല്ലാതില്ലൊരുവസ്തു
 ഏകമായെങ്ങുംനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നനാകിലു-
 മാകാശത്തിന്നുപദാദികൾതൻസംബന്ധത്താൽ
 ചേരുന്നപദാകാശാദ്യോരോപേരുകളുതു
 തീരുന്നനേരമുനെകണക്കുവിളങ്ങുന്നു
 അതിന്നുസമുദായംപ്രാചിച്ഛിന്ദിയങ്ങൾക്കു
 പതിയാമാത്മാവന്തഃ കമണാദ്യങ്ങളിലായ്
 പ്രതിബിംബിച്ചുനാനാനാമങ്ങളാൻപുറംതൽ
 ക്ഷതിവന്നീടുംതോന്നാൽകൈവല്യമുപോളുണ്ടാം
 നീതിയിൽപലപലനിറങ്ങൾമസങ്ങളും
 നേരോത്താലില്ല, ഭൂവിൽപരമാണുക്കൾകൂടി
 കാമോരോനിറങ്ങളുമോരോരോമസങ്ങളും
 ചേരുന്നില്ലമമാത്മംചേരുന്നതല്ലെന്നാമോ ?
 അതുപോലാത്മാവിനുംശരീരം, ജാതി, നാമ-
 ഭിതിനാനാഭേദങ്ങളില്ലയെന്നിരിക്കിലും

അതിദോഷിനിയായോഽമ്മഹാമയോപാധി-
 യതിനാപുളളവയെന്നതുപോൽതോന്നീടുന്നു
 പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ, മണ്ണുംവെള്ളവുംതീയുംകാറ്റും-
 മഞ്ചാമതാകാശവുമിവയെല്ലാംകൂടാൽ
 പഞ്ചീകരിച്ചുനിർമ്മിച്ചുള്ളൊരിയ്യടൽ, പാത്രം
 സഞ്ചിതസുഖദുഃഖസഞ്ചയഃദോഷിഷ്ണവാൻ
 പഞ്ചപ്രാണങ്ങൾ, മനം, ബുദ്ധി, യിന്ദ്രിയങ്ങളീ-
 രഞ്ചിവയോടുചേർന്നുകുഷ്ണമാംലിംഗദേഹം
 പഞ്ചഭൂതങ്ങൾക്കുള്ളസുകുഷ്ണാംശങ്ങളാലുണ്ടാ-
 യഞ്ചാതദേഹംകിതുദോഗസാധനമല്ലൊ
 സ്വദുഃസുകുഷ്ണാകാമമാണ്ണാനദേഹദപയതി-
 ന്നുചംകാരണദോഷമാകിയമ്മാദായ
 ആദിയില്ലാതൊന്നതസത്തമല്ലസത്തമ-
 ല്ലാകയാലതുതെളിച്ചോതുവാൻപണിയത്രെ
 സ്വദുഃസുകുഷ്ണംകാരണമെന്നീമൂന്നുപാധിഷ്ണ
 മേലായ്ക്കൊന്നാസ്തില്ലിതാത്മാവെന്തെന്തെല്ലം
 ഞാനെ, നിങ്ങളുതിത്രാദ്യോമോചിന്തകൾസച്ചി-
 ദാനന്ദാത്മാവിൽവൃഥാമയയാൽതോന്നുന്നവ

പഞ്ചീകരിയ്ക്കുക = അഞ്ചാക്കിയെടുക്കുക, (പുഥ്)വ്യാപിചെയ്ത അഞ്ചു
 ഭൂതങ്ങളായും പ്രകൃതികൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളായി ഭാഗിച്ചു അവയിൽ കാരോദ
 ഗം പിന്നെയും നന്നാലായി ഭാഗിച്ചു ആ നന്നാലു ഭാഗങ്ങളെ അ
 ന്വദൃതങ്ങളുടെ അവിഭക്തങ്ങളായ അലിംഗങ്ങളോടു ചേർന്നതുവ
 ണ്ടീകാരണമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചേർന്നതിൽനിന്ന കാരോദങ്ങളും
 ക്ഷമാ അഞ്ചു തത്വങ്ങൾ വീതം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ അഞ്ചു
 ഭൂതങ്ങൾക്കുകൂടി ഇതപത്തി അഞ്ചു തത്വം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു

നിമ്ബലസ്സുകിൽ നീലാരിവളംപ്രതി-
 ണിംബിച്ചാലതുപരികീർത്തിയേണമേപോലെ
 ചിന്തയനാകമാതമാപണ്ഡിതശാസ്ത്രീരോട്
 സന്ദേശമുപയോഗിച്ചുതന്നുപോയെന്നു
 മറഞ്ഞുപെട്ടുപോയൊരുമെരുവുന്ന
 നിറഞ്ഞശുദ്ധപ്രാർത്ഥനകളിൽനിന്നു
 അറിഞ്ഞുടന്നുപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 കളഞ്ഞുനല്ലിൽനിന്നുതന്നുപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 ഒപ്പുനാലുപോയതിനാലുപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 സുപ്രസിദ്ധിയിലുപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 എപ്പോഴൊരുപോയതിനാലുപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 വല്ലാതെവെളിച്ചമില്ലാത്തതൊഴിച്ചുപോകുക
 മന്ത്രിമാർമുതലായോർമാനിച്ചുപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 തന്ത്രങ്ങളാണിപ്പോതാനുപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 എന്തിനാസാക്ഷിയായിട്ടൊപ്പംപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 കാന്തനെയ്തിനെപ്പോലെയ്തിട്ടൊപ്പംപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 മൃത്തി, യിന്ദ്രിയം, ന. ബുദ്ധിയെന്നിവയ്ക്കിന്നു
 പാത്തീടിൽവിലക്ഷണനായുള്ളപരമാത്മാ
 സാക്ഷാലായുസ്സുള്ളസർവ്വമണ്ഡലങ്ങൾക്കുനൽകുന്ന
 സാക്ഷിയല്ലാത്തതൊഴിച്ചുപോകുന്നതൊഴിച്ചുപോകുക
 കാമാതെകണ്ടിന്ദ്രിയപരമാത്മാവിനെ
 ലാഭോപിഷ്ണുവിചരിവല്ലാത്തതൊഴിച്ചുപോകുക

പഞ്ചമകാരങ്ങൾ = അന്നയകോശം, പ്രാണമയകോശം,
 ഉന്മാദയകോശം, വിജ്ഞാനമയകോശം, ആനന്ദമയകോശം

ഭാഷാഗാനം

ലാരിവാഹങ്ങൾവാനിൽമണ്ടിടുംവിധൗതകു-
 ലാമാൽയാവനംചെയ്യുന്നെന്നതോന്നീടുംവണ്ണം
 അറിവില്ലാത്തജനമാകാശൻ ലാഭിയും
 നിറമുള്ളൊന്നാണെന്നിശ്ചയിച്ചുരണ്ണുമ്പോൾ
 അവിഭവകികളുലാമാവിലാമോവ്കു-
 ന്നവിലഭേദേന്ദ്രിയഗുണങ്ങൾകർമ്മങ്ങളും
 വെള്ളത്തിൽചലനത്താൽവെണ്മതിപ്രതിബിംബം
 യുള്ളിടുന്നെന്നുകണ്ടുപുല്ലിക്കുംകണക്കിനെ
 ഉള്ളതിലരിചില്ലാതുമായകർത്തൃപാദി
 കോളിപ്പുകല്ലിക്കുന്നതിവ്വീകാരമാവികൽ
 നല്ലപോൽമതിമങ്ങിയറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോ-
 ലിപ്പുകാമക്രമങ്ങൾസുഖദുഃഖാദികളും
 തെല്ലിയവിചാരിച്ചാലരിയാമാർബുദ്ധി-
 ക്കല്ലാതാമാവിനില്ലരാഗഭേദാദിയൊന്നും
 അർക്കപ്രകാശമുഗ്നിമുട്ടുടതഥാ
 പുഷ്പരത്തിനുശീതഗുണവ്യസപഭാവം
 അർക്കകുഖിലംധിഷ്ഠാനമാമാമാവിന-
 മൊക്കുന്നുസപഭാവമായ്സമുദാനന്ദഭാവം
 സത്തമുനുകാകുതുംനാശമില്ലാതെന്നത്രെ
 ചിത്തസർവ്വത്തിനേയമറിയാമറിവല്ലൊ
 അത്തലറുള്ളസുഖമാനന്ദമേവംബ്രഹ്മ
 വിത്തുകൾസമുദാനന്ദാത്മംനിവ്ചിക്കുന്നു

കർത്തൃപാദി=ഞാൻ ചെയ്യുന്നവൻ ഞാൻ അറിയുന്നവൻ
 ഇത്യാദി. ബ്രഹ്മവിത്തുകൾ=ബ്രഹ്മജ്ഞാനികൾ പുഷ്പരം=സുഖം.

നിമ്ബലാത്മാവിനുള്ളസച്ചിദംശമാംപ്രതി-
 ബിംബവുണ്ണുചിക്ഷെഴുംവ്യാപാരങ്ങളുചേർത്തു്
 നിമ്നിക്കുജ്ഞാനത്താൽ “ഞാനറിഞ്ഞിടുന്നെന്ന്”
 ചിന്തയൻജീവൻവ്യവഹാരത്തിലുൾപ്പെടുന്നു
 അർക്കശ്ലീകളേയുമാദിർത്തെയുചേർത്തി-
 ടുഗ്നിയുജ്ജ്വലിപ്പിക്കുമായതുപോലാണിതു്
 അർക്കശ്ലീകൾവേറായ് നിൽക്കിൻനിവികാരങ്ങള-
 ഉക്കണകാത്മാവവികാരിയാംവേറായ് നിൽക്കിൻ
 ചുവപ്പുംമുട്ടുഗ്നീസംയോഗംനിമിത്തമായ്
 ഭവിക്കുമിരമ്പിനസത്യമായില്ലെന്നുപോൽ
 അവിദ്വ്യാപാധികൾതൻചേർച്ചയാലാത്മാവിനു
 ഭവിക്കുംവികാരിത്വംസംക്ഷാലിപ്പിതുതെല്ലം
 അപ്പാലെബുചിക്ഷന്മാധവുടില്ലാരിക്കലും
 പ്പുംജീവനന്തഃകരണാദ്യങ്ങളെല്ലാം
 പ്പിച്ചു “താനെന്നഥകാണഃപാനരിയോനെ”
 റിപ്രകാരമേമോഹമെപ്പേരുമണയുന്നു
 രജിതകയറിനെസ്സുപ്താർണ്ണാണഃമ്പാലെ
 പമാത്മാവെജ്ജീവനാർണ്ണാണകിൽഭയംതേടും
 ളനാളുമെജീവനല്ലതാൻപരബ്രഹ്മം
 ളരളിലേവംകണ്ടാൽകടക്കുംഭയമെല്ലാം
 ദീപത്താൽഘടാദികൾവിളങ്ങുന്നതുകളാൽ
 ദീപമൊവിളങ്ങുന്നില്ലതുപോലാത്മാവിനാൽ
 ദീപിക്കുന്നതഃകരണാദികളാത്മാചെറും
 ദീപിപ്പിക്കപ്പെടില്ലജഡങ്ങളാമവരാൽ

അറിവാസ്തി ഉണ്ടീടുമാത്താവിന്നിതമോ -
 മറിവാവശ്യമില്ലതന്നെപ്പാത്തറിയുവാൻ
 തെളിവു കലന്ദുള്ളതാണല്ലോവിളകൂതു
 തെളിയിക്കുവാൻമറ്റുവിളക്കാവശ്യമുണ്ടോ?
 കല്ലുകൾ കിടയിലാസ്തന്നി കിടക്കവെ
 കല്ലുകൾ വയിതു മണിയെന്നുള്ളതത്പം
 നല്ലവിശ്വാസമുള്ളതെശോധകൻതൻ
 ചൊല്ലിനാൽ ജനം നേരായറിയുന്നെന്തപോലെ
 ഇതു മല്ലിതു മല്ലെന്നോതുമാറ്റായവാക്യ -
 മതിനാൽ സ്വപുലസുകൃകാമണോപാധികളെ
 അകലെത്തള്ളി ജീവപരമാത്മാക്കളൊന്നെ -
 നകമെമഹാവാക്യസാരംകൊണ്ടറിയേണം
 കണ്ടീടുംദേഹാദികൾകേവലമവിദ്യയാ -
 ലുണ്ടായിനശ്ചമങ്ങളാണിവനീപ്പോളപോൽ
 കണ്ടാലുംകളങ്കമറ്റുള്ളൊരുപരബ്രഹ്മ -
 മുണ്ടു വയിന്നുവേറായതുഞാനെന്നുൾത്താമിൽ
 “നിനസ്തിൽ ജനം ജനാക്ഷീണവുഷ്ണതിയമി -
 ല്ലെന്നിഷദേഹങ്ങളീ നന്നുൻഞാനതുമൂലം
 ഘൃ നിക്കിപ്പിന്ദ്രിയങ്ങളതിനാലവയിന്ന
 ജനിക്കുംശബ്ദാദികവിഷയങ്ങളുമില്ല
 ഇല്ലമാനസമെന്നെന്നിങ്ങായതുമൂലം

ആറ്റായവാക്യം = വേദവാക്യം - അവിദ്യ = അജ്ഞാനം.
 ദേഹം = നശിക്കുന്നവ. ക്ഷയി = നശം.

കല്ലാതെ മാഗ്ഗേപാഷാദ്രിങ്ങളോന്നുമെയില്ല
 ഇല്ലല്ലൊപ്രാണൻ മനഃവശ്രദ്ധാത്മാവിനെ -
 ഞല്ലയൊരകളുവിധി ചുവിശദമായ്
 മായയില്ലിനിക്കതി നാശത്രിമണങ്ങളുല്ല
 പായുചിത്രിയങ്ങളില്ലതിനാൽ നശ്യായൻ ഞാൻ
 നാശമില്ലൊരിക്കലുമരി നാലഹംഗിത്രൻ
 മാനസമില്ലായ്യാൽ വികല്പമെനിക്കില്ല
 കന്നിലും സംബന്ധമില്ലായ്യാലെങ്ങും തിങ്ങി
 മിന്നിടമെന്നിക്കില്ലാതെല്ലാമവികാശങ്ങൾ
 ഒന്നുമില്ലവയവമതിനാൽ നിമകാരം -
 നെന്നുമെമുക്തിരൂപൻ നിമുഖനായ് ടുങ്ങാൻ
 അകവുപുറവുമായാകാശമെന്നപോലെ
 സകലപ്രപഞ്ചമുഖ്യോചിച്ഛോമപ്യതൻ ഞാൻ
 നിഖിലത്തിലുമെന്നം നില്ക്കുന്നുപൊതുവായ് ഞാ -
 നചലൻ നിഷ്പജനനിക്കില്ലാന്നിത്സംഗം
 നിത്യശ്രദ്ധമയ്ക്കോക്ഷത്രവമയ്ക്കുള്ളൊന്നായും
 സത്യമയ്ക്കുണ്ണാനദമയമയ്ക്കു ജ്ഞാനമയ്ക്കും
 വത്തിക്കുന്നനന്തരായദപയമയ്ക്കു യാതൊ -
 ഞപ്പുരബ്രഹ്മമയ്ക്കു ടുങ്ങുന്നതു ഞാനല്ലൊ”
 ഏതേവമിടവിടാതെന്നും മഹാമുഖം താൻ ഞാ -

ത്രിമണങ്ങൾ = സത്യം, മദ്യം, സുമസ്തകമാകുന്ന മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ = നിഷ്കിയൻ = യാതൊരു ക്രിമുമുമുമില്ലാത്തവൻ. വികല്പം = ഭയം.

നന്നേനുംവാസനയാലവിദ്യാവിക്ഷേപങ്ങൾ
 നന്നായിനശിപ്പിച്ചുപുണ്യസംസാരനം-
 ത്തിന്നുടപ്രഭാവത്താൽമോഗങ്ങളെന്നപോലെ
 മാഗങ്ങൾകൈവെടിഞ്ഞുമിന്ദ്രിയങ്ങളെവെന്നും-
 ദേഹാന്തസ്ഥിതിചെയ്തുമുക്തിയായുള്ളവൻ
 ഏകചായനന്തമായുള്ളൊരപ്പൊബ്രഹ്മം
 യോഗേനധ്യാനിയ്ക്കുന്നമരൊന്നുംചിന്തിയാതെ
 ഇക്കാരണംപ്രപഞ്ചങ്ങളറിയാലാത്മാവിക-
 ലൊക്കവെലയിപ്പിച്ചുബുദ്ധിമാനായപുരാൻ
 നിഷ്കലക്ഷനായീടുമാകാശംചോലെപ്പൊഴു-
 മുൾകണ്ടുധ്യാനിയ്ക്കുന്നമേകമാമാത്മാവിനെ
 പരമാത്മജ്ഞാനത്തെപ്പരമമർന്നുള്ളമുക്തൻ
 പരമജ്ഞാതിരൂപാദ്യങ്ങളെപ്പൊടെതള്ളി
 പരിപൂർണ്ണമാംസച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപത്തെ-
 പ്പരിചിത്തപൂണ്ടുകൊണ്ടുപാവനൻവർത്തിക്കുന്നു

അവിദ്യാവിക്ഷേപങ്ങൾ=അവിദ്യയാൽ ഉണ്ടായ വിക്ഷേപ
 ങ്ങൾ. അവിദ്യ=അജ്ഞാനം. വിക്ഷേപം=ഒന്നിങ്കൽ ഇല്ലാത്ത
 തായ വസ്തുവിനെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പിടിക്കുന്നത് (മായയ്ക്ക് ആ
 വരണമെന്നും വിക്ഷേപമെന്നും രണ്ടു ശക്തികൾ ഉണ്ട് യാ
 തൊരു വസ്തുവിങ്കൽ ഇല്ലാത്തതായ മറ്റൊരു വസ്തു ഉണ്ടെന്നു തോ
 ന്നിപ്പിടിക്കുന്നുവോ അതു വിക്ഷേപവും ആ വസ്തുവിന്റെ പരമാ
 ത്വമനുഭവത്തെ മറയ്ക്കുന്നത്, ഏതൊ അതു ആവരണവും ആകുന്നു.
 ആത്മാവിന്റെ സച്ചിദാനന്ദസ്വഭാവത്തെ മറയ്ക്കുന്നതു ആവരണശ
 ക്തിയും അതിൽ അതു മറയ്ക്കപ്പെടാതെ തോന്നിപ്പിടിക്കുന്നതു
 വിക്ഷേപശക്തിയും ആകുന്നു.

അറിവോ, നറിവ, റിയേണ്ടതിന്റേടും മൂന്നും
 പരമാത്മാവുതങ്കൽ പാർത്തുകാണുകിലില്ല,
 നിറയും സച്ചിദാനന്ദൈകരൂപമാണത്ര
 പരിശോഭിച്ചിടുന്നതന്മൂലം താനേതന്തെ
 ഇപ്രകാരമായാത്മാവുകേന്ദ്രമണിയി -
 ലെപ്പൊഴും പ്രാപ്തമാകുമെന്നും ചെയ്തിടമ്പോൾ
 ഉല്പന്നമാകുമെന്നും അന്തരമനസ്സാൽ -
 നെപ്പേരുമുണ്ടാകുമായിരിക്കെ ചെണ്ണിറാക്കും
 അർത്ഥബോധത്തിനാലന്യകാരംകണക്കെ
 പരബോധത്താലാപ്രമേയമാനം നശിക്കുമ്പോൾ
 പരമാത്മാവുപരൻതന്നത്താൻതന്തെദിവം -
 കരനെന്നതുപോലെ വിളങ്ങുന്നതരം
 തങ്കണ്ണമണിഞ്ഞിടും തങ്കഭൃഷണത്തിനെ
 തങ്കം വ്യായാമം മൂലം മരണമലമുഖം !
 അങ്കമി. താതങ്കനായ നേപഷി പ്പവസാന -
 ത്തിങ്കൽതൻഗളെ തപ്പി. കണ്ടുടുംകണക്കിനെ
 എല്ലാ നേരവും പ്രാപ്തമാകെങ്കിലും പ്രാപ്തം -
 നല്ലെന്നതോന്നിടുന്നിതന്മാനം വിദിതമായ്
 ഇല്ലാതാകുമെന്നുമിനിയവിജ്ഞാനത്താ -
 ലുല്പന്നിടുന്ന പ്രാപ്തമാനം മേലുല്പന്നമാ

അർത്ഥബോധം = യോഗത്തിനായി അഗ്നിമുഖം അടയാളം കണക്കിലെടുക്കുന്നതിനെ
 പരബോധം. ദിവംകരൻ = ആദിത്യൻ

ഇരവിൽകുറികണ്ടുപൂരപ്പനെന്നുഭൂമി-
 പ്പതുപോൽബ്രഹ്മത്തിങ്കൽകല്പിച്ചുജീവഭാവം
 ശ്രുതിയുക്തനൂഭവംകൊണ്ടതുനീങ്ങീടുമ്പോൾ
 പരമാനന്ദിക്കുനാചരബ്രഹ്മമെതാനായ്
 തന്നുടെയഥാർത്ഥരൂപത്തിലുള്ളനൂഭവം
 തന്തിൽനിന്നുദിച്ചുയന്നീടുന്നവിജ്ഞാനത്താൽ
 മൂന്നമു'ത്തൊന്നെന്റേതെ'ന്തിത്യാദിപലതരം
 തോന്നിയമൃഗരൂപങ്ങൾതുല്യത്തിടുന്നുദൃതം
 ദിക്കുകൂറിയാതെമാത്രീയിലുഴലുപോ..
 നക്ഷത്രബലമുദിച്ചുയന്നുകാണുമ്പോൾ
 ഉൾക്കുഴലത്തിൽവല്ലാത്തുണ്ടായസംഭ്രാന്തിക-
 ള്ളൊക്കുവെപ്പട്ടെന്നാഴിഞ്ഞീടുമെന്നതുപോലെ
 വഴിപോലാത്തജ്ഞാനമാനുള്ളയോഗസില-
 നഴിവില്ലാത്തതങ്കൽസർവ്വംസ്ഥിതമെന്നും
 വഴിയെസർവ്വംതെയുംജ്ഞാനമായ്വിളങ്ങീടും
 മിഴിയാലേകാത്മാവർത്താനെന്നുംകണ്ടീടുന്നു
 പ്രത്യകമായിട്ടിതാപ്രപഞ്ചംകണ്ടീടുന്നു
 പ്രത്യഗാത്മാവായിതു കാണാതെങ്ങിനെ?യെന്നു
 ചിത്ത സംശയംവേണ്ടാകാണകായ്കേദേ-
 മത്രെയിങ്ങുണന്നതുസർവ്വമാത്മാതമെന്നു
 മണ്ണിൽനിന്നുപുല്ലമുണ്ടാകുമതുപോലെ
 തെന്നുപോലാത്താവിൽനിന്നുസൂര്യനെന്നുപോലെ
 എന്നുവിജ്ഞാനമാണിതകമെസർവ്വത്തെയും
 നിന്നുയന്നുപുണ്യാസദാസമാത്മാവായ്കണ്ടീടുന്നു

പൂർവ്വോപാധികളോടു ത്രിഗുണങ്ങളെ വിട്ടാൽ
 ജീവനു കരുനായ് തീരുമാത്മാവെ യറിഞ്ഞവൻ
 കേവലം സച്ചിദാനന്ദാദിധർമ്മങ്ങളുപ്ലോര
 കൈവന്നിടുന്നവന്നു ഭൂമകീടന്ത്രായാൽ
 കടന്നു മോഹാസ്തം വംകാമക്രോധാദികളായ്
 നിന്നൊരാക്ഷസമെന്നിഗ്രഹം ചെയ്തു പിന്നെ
 ഇന്നങ്ങാശാന്തിയർകും വല്ലഭയോടു കൂടി
 വിളങ്ങിടുന്ന പരമാത്മാമാമനാഃയോഗി.
 നിത്യപ്രാണബാഹ്യസുഖത്തിൽ നിരീഹനായ്
 സത്യമാത്മാനന്ദലഭത്താൽ കൃതാത്മനായ്
 നിത്യവൃദ്ധിയിൽ തന്നെ നിലച്ചു ഘടാനതൈ
 കത്തിടും ദീപം ചോലവിളങ്ങിടുന്ന മുക്തൻ
 ദേഹോപാധിയിൽ സമിതനെ കിലും ജീവനു കരു-
 നാകാശം പോലവഹിൻ ധർമ്മങ്ങൾ സ്മരിക്കാതെ
 മേവീടും സർവ്വതന്നെ നാകിലും മൃഗമെന്നോപ്പ-
 മാശയൊന്നിലുമെന്നെ ചരിക്കും വായുവെപ്പോൽ
 ജലത്തിൽ ജലം, തീയിൽ തീയ്ക്കു, മാകാശത്തിൽ
 വിയത്തും വ്യത്യാസം ചൈതന്യമേവേവേണ്ണം
 ലയിക്കുമ്പോധികൾ നശിക്കും വിദഗ്ദ്ധവ്യാപി-
 പ്തി നിമിത്തം ബ്രഹ്മത്തിൽ നിവൃത്തിയേറിയായ് മുന്നി

പൂർവ്വോപാധികൾ = മുൻവയുള്ള വാധികൾ ഉപാധികൾ = ശരീ-
 രത്രയം - ഭൂമകീടന്ത്രായാൽ = പൂർവ്വവണ്ടായിത്തീരുന്നതു പോലെ
 (ചാട്ടാളൻ പിടിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന പൂഴ്വ വെട്ടാളനെ കയന്നു അതി-
 നൊത്തെന്നെ സ്ത്രീവിച്ഛിദ്രവിൻ വെട്ടാളനായിത്തീരുന്നതു പോലെ)
 നിരീഹൻ = ആഗ്രഹമില്ലാത്തവൻ. വിയത്തം = ആകാശം - മോഹം
 ൧൪൮ = ൧൨൦ ചമം എന്ന സമുദ്രം.

യാതൊരുലാഭത്തേക്കുള്ളിയലാഭിപ്പ
 യാതൊരാനന്ദത്തേക്കുൾമററില്ലവല്ലു - സുഖം
 യാതൊരുജ്ഞാനത്തേക്കുൾമറഞ്ഞാഞ്ജ്ഞാനമററി -
 ല്ലായതുസാക്ഷാൽബ്രഹ്മമെന്നുനിശ്ചയിച്ചാലും
 യാതൊന്നുതാനാൽക്കുടൽമററാനുംകാണാനില്ല
 യാതൊന്നായ്ഭവിയ്ക്കുന്നായ്ഭവമൊന്നില്ലവിന്ന
 യാതൊന്നെയറിഞ്ഞീടിൽമേൽമയമായ്മററാനുംമി -
 ല്ലായതുപംബ്രഹ്മമെന്നുനീയറിഞ്ഞാലും
 വിചങ്ങലായ്കേമേൽഭാഗത്തായ്കൊഴിയായ്ക
 നിറഞ്ഞുമാമണ്ടനിയെസച്ചിദാനന്ദമായും
 മരണമയ്കുന്നിത്യമേകുമയ്കയാതൊന്നു -
 ണമുതാൻബ്രഹ്മമെന്നുനിശ്ചയിച്ചറിഞ്ഞാലും
 ഒന്നുമയ്കുള്ളതല്ലബ്രഹ്മത്തെവരിട്ടുള്ള -
 തെന്നോതിമുഖ്യാന്തങ്ങൾകാണിക്കുമേകാത്മാവായ്
 പൂർണ്ണാനന്ദമായ്നാശമില്ലാതെയാതൊന്നുണ്ടോ
 നിർണ്ണയിച്ചാലുംബ്രഹ്മമായതായതെന്നുള്ളിൽ
 മരമുട്ടിലുമുള്ളമഖണ്ഡാനന്ദകാമമാകും
 ബ്രഹ്മത്തിൻപരാനന്ദലേശമാശ്രയിച്ചത്രെ
 നിമ്മായംതാമതച്ചംപോലങ്ങത്രവികളായ്
 ബ്രഹ്മാദ്യന്മാരുമാനന്ദികളായ്ഭവിക്കുന്നു
 അഖിലപ്രപഞ്ചമുപേക്ഷിതബ്രഹ്മത്തോടു

മോ = നാശം - ഭേദം = അറിയത്തക്കതു് - മഖണ്ഡം =
 ഭാഗം = പൂർണ്ണാനന്ദപരത്രപം.

സഹിതം സർവ്വവഹാരവും ചിത്തസംയുതം
 അതിനാൽ പാലിലെങ്ങും കലനം കിടന്നീടും
 ഘൃതമെന്നതു പോലെ സകലവ്യാപിബ്രഹ്മം
 സ്ഫുലഭായതു ല്ലസുകൃദ്ധായതു ല്ല
 യാതൊന്നു നീണ്ടതല്ല കറുതായതു ല്ല
 യാതൊന്നിന്നില്ല ജനനാശങ്ങൾ, രൂപം, ഗുണം,
 ജാതിനാമങ്ങളീടബ്രഹ്മമായതുതന്നെ
 യാതൊന്നിൻ പ്രകാശത്താൽ ശോഭിക്കുന്ന കാദികൾ
 യാതൊന്നു ഭാസ്യങ്ങളാൽ ശോഭിക്കപ്പെടുമ്പോൾ
 യാതൊന്നിനാലിക്കാണമതഖിലം വിളങ്ങീട-
 ന്നായതു പരബ്രഹ്മമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു ലും
 ഉള്ളു ലും പറ്റത്തായ് വ്യാപിച്ചിപ്രപഞ്ചത്തെ -
 യെല്ലാം ശോഭിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മറ്റും പരബ്രഹ്മം
 നല്ലുപോൽ തീർച്ചിപ്പഴത്തു ഹൃദയായ സപിണ്ഡം -
 തുച്ഛമായ് തന്നത്താനേതെളിഞ്ഞു വിളങ്ങുന്നു
 ബ്രഹ്മമായതിപ്രപഞ്ചത്തിനു വിലക്ഷണം
 ബ്രഹ്മത്തെ യൊഴിച്ചു മറ്റൊന്നുമോ ക്കിലില്ല
 ബ്രഹ്മാല്ലാതെ വിളങ്ങീടുന്നവേറൊന്നെങ്കിലും
 ലമ്മഗുരുസ്സാജലം പാപം തുച്ഛ്യയത്രേ
 കോപനം ശ്രീപുതുങ്ങാ പാപനയാതൊന്നതു
 ബ്രഹ്മം എന്നു നിയമം മറ്റൊന്നായി ബ്രഹ്മവികീല്യ

വിസംയുതം = ചിത്തിനേ ടുളകിയത്രേ മിത്തം = ജ്ഞാനം
 സ്പഷ്ടം = ശോഭിക്കാതെ കവചം, സർവ്വസപിണ്ഡം = ഉപരിയുണ്ടാ
 ജ്ഞാജലം = പാനജലം,

നിമ്ബലംതപശ്ചന്മാനമുള്ളത്തിലുദിക്കില
 ബ്രഹ്മമേകമാംസച്ചിദാനന്ദമാൽഭവിക്കും
 കാണൻസവത്തിലുംകലൻള്ളൊരുസച്ചി-
 ദാനന്ദസപത്രപത്തെശ്ചന്മാനമാംകണ്ണുള്ളവൻ
 കാണുന്നില്ലശ്ചന്മാനമാംമിഴിയാൻവൻഭാസ-
 മാനനാമാദിത്യനെക്കൂടെനെയ്പോലെ
 സൂട്രമാൽശ്രവണാദികൊണ്ടേഴുംജ്ഞാനാഗ്നിയൽ
 വുടവാകംപ്രാപിച്ചജീവൻതൻലഭമല്ലാം
 അകലത്തള്ളിത്തീയിലുരുക്കിശ്ശുഭമായ
 കനകകൂട്ടപോലെവിളിങ്ങീടുന്നതാനെ
 ഹൃദയാകാശത്തിങ്കലുദിച്ചിട്ടുജ്ഞാനമാ-
 മിരുളെക്കുളഞ്ഞീടുമാത്മാവാംജ്ഞാനാദിത്യൻ
 അഖിലവ്യാപിയായിവിളിങ്ങീടുന്നകാണ-
 ത്വിലംധരിക്കുന്നുശോഭിപ്പിച്ചീടുന്നല്ലാം
 എല്ലാകർമ്മങ്ങളേയുംവെടിഞ്ഞെന്തൊരുവുമാൻ
 തെല്ലൊരൊരുകൾകൊലാദികൾക്കൾപ്പെടുത്തെ
 എല്ലാവസ്തുക്കളിലും നിറഞ്ഞുശീതാദ്യമാ-
 മല്ലലാസകലവുമകറവീടുന്നതായി

ഭാസമാനൻ=പ്രകാശിക്കുന്നവൻ. ശ്രവണാദി=ശ്രവണം മന
 നം, നിദിച്ഛ്യാസനം എന്നിവ. ശ്രവണം= സർഗ്ഗരസനിധിയിൽ
 പാവച്ചു നവേദാനശ്രവണം. മനനം=ശ്രവിച്ചതായ തത്വത്തെ വീ
 ങ്ങ. വിചാരിക്കുക. നിദിച്ഛ്യാസനം=മനനാർത്ഥത്തെ വികല്പരഹി
 തം ചാപ്പിക്കുക.

നിത്യാനന്ദമായ് നിരഞ്ജനമായുള്ളൊരാത്മ-
 തീർത്ഥത്തെ സ്തുജിക്കുന്നു ചാക്കിലദ്രിപ്പുപുമാൻ
 സത്യമായ് സമസ്തവുമരിയുന്നവനായി
 മുക്തനായ് സർവ്വവിപുണ്ണായ് ഭവിച്ചീടും
 ഞ്ഞം വണ്ണമേറിയ ചെമ്പ്രശാരികവിമളിച്ചാ-
 ലായിലഭയശേഷമുക്തനാശ്രോതാക്കളും
 കൈവന്നചരാനന്ദപീയൂഷശധികയാൽ
 കൈവല്യസാമ്രാജ്യാത്മമഭിഷിക്തനായാർ.

പാ. ൧൦൩ പുഷ്പശിര = പരമാനന്ദമാകുന്ന അമൃതത്തിന്റെ
 പ്രവാഹം കൈവല്യസാമ്രാജ്യാത്മം = മോക്ഷസംഗ്രഹത്തിനായി
 കൊണ്ടു

സമാപ്തം.

